

T

'Leave a Comment' toert nog in Vlaanderen en Nederland tot en met 1 december

MIRIAM DEVIENOT

Meningen spuien: de liveversie

32 seconden. Zo lang duurt de op YouTube talloze keren bekeken scène uit *La Haine* waarin Vincent Cassel voor de spiegel staat. Om alle commentaren die ooit onder de video geschreven zijn voor te dragen, heb je iets meer tijd nodig.

Op anderhalf uur jaagt het Brusselse gezelschap Tristero ze er allemaal door, met de stemmen van zes acteurs (waaronder de vaste Tristero-kern Kristien De Proost, Youri Dirx en Peter Vandenbempt).

Sommigen zijn gewoon op zoek: naar een downloadlink

voor de integrale film of naar een liedje uit de soundtrack. Anderen willen kwijt hoe onweerstaanbaar knap ze Cassel

vinden (al zijn er ook die vinden dat hij op Sid uit *Ice Age* lijkt) en heel veel kijkers hopen er hun Frans mee te kun-

kwijt wat hij of zij wil, maar het is hallucinant hoe weinig constructiefs dat oplevert. Als iemand een vraag stelt,

Zes acteurs vertolken de commentaren bij een webvideo: een boeiend sociaalkritisch pamflet.

nen bijspijkeren.

Eén enkele keer gaat het over hoe het leven in de Parijse banlieues er echt aan toegaat. "Ik weet hoe moeilijk het is om op het rechte pad te blijven", schrijft iemand. Het is een oprechte bekentenis die meteen verzuipt in de mening van de duizenden anderen.

Tristero heeft via het filmpje een mooie spreekbuis gevonden om het over onze vrije meningsuiting te hebben. Iedereen kan

zitten er minstens vijf andere commentaren tussen voor iemand de vraag beantwoordt. Als er al een antwoord komt.

Iedereen spuit en spuit, maar luisteren doet niemand. Alleen al hoe vaak de vraag terugkomt hoe de spiegelscène technisch werd aangepakt, wijst daarop. Symbolisch ook dat Tristero net met een spiegelvraag een spiegel voorhoudt: zo zijn YouTube-kijkers. Zo zijn wij. Zo oppervlakkig en maar in zo'n geringe mate geïnteresseerd in de ander op dat grote anonieme, wereldwijde web.

Met de voorstelling *Leave a Comment* leverde Tristero meer nog dan een theaterstuk in de strikte zin van het woord een boeiend sociaalkritisch pamflet, waarbij de acteurs het prikkelend houden met een enorm arsenaal aan talen en evenveel accenten.

(Magali Degrande)